
DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie C - Número 206 / III Legislatura / Setè període

Dijous, 7 de març de 1991

Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana

Presidència
de l'Honorable Sr. Joan Rigol

Sessió núm. 23

Proposicions no de Llei

SUMARI

El debat dels punts segon i tercer de l'ordre del dia s'inicia a les quatre de la tarda i nou minuts.

Proposicions no de Llei sobre els Drets de la Infància i sobre la Modificació de la Resolució 37/I del Parlament de Catalunya, sobre els Drets de la Infància (Punts segon i tercer de l'ordre del dia.)

La I. Sra. Barenys (S) intervé per fer un aclariment (p. 4046).

Presentació del text transaccional: I. Sra. Bruguera (CiU) (p. 4046) i I. Sra. Barenys (S) (p. 4047).

Esmenes del G. Mixt (núms. 1, de modificació, 2, d'addició, 3, de modificació i addició, i 4, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Ródenas (M). Tot seguit les retira (p. 4047).

Posició dels grups: I. Sr. Latorre (CDS) (p. 4048) i I. Sr. Nualart (IC) (p. 4048).

La I. Sra. Bruguera (CiU) intervé per fer uns aclariments (p. 4048).

Votació: aprovada per unanimitat (p. 4048).

El debat dels punts segon i tercer de l'ordre del dia fineix a dos quarts de cinc de la tarda.

**SESSIÓ NÚM. 23 DE LA COMISSIÓ
DE JUSTÍCIA, DRET I
SEGURETAT CIUTADANA**

El debat dels punts segon i tercer de l'ordre del dia s'inicia a les quatre de la tarda i nou minuts. Presideix l'H. Sr. Rigol, acompanyat del Vice-president, I. Sr. Oliart, i de la Secretària, I. Sra. Bruguera. Assisteix la Mesa el lletrat Sr. Vintró.

Hi són presents les diputades i els diputats I. Sr. Pont (en substitució de l'I. Sr. Camp i Batalla), I. Sr. Casas-Salat, I. Sr. Gavín, I. Sr. Jordà, I. Sr. Mariné, I. Sr. González i Castells (en substitució de la I. Sra. Neras), I. Sr. Orriols, I. Sr. Moliner (en substitució de l'I. Sr. Pérez-Moreno), I. Sr. Renau, I. Sr. Vendrell i I. Sr. Vila i Foruny, pel G. p. de Convergència i Unió; I. Sra. Barenys, I. Sra. De Madre, I. Sra. Martí i Conill i I. Sr. Noguera, pel G. Socialista; I. Sr. Nualart, pel G. p. d'Iniciativa per Catalunya; I. Sr. Perea, pel G. p. Popular; I. Sr. Latorre, per l'A. p. del Centre Democràtic i Social, i I. Sr. Ródenas, pel G. Mixt.

El Sr. PRESIDENT: Passaríem, per tant, ara, a discutir el punt número dos i el punt número tres, que per acord es debateran conjuntament, en ponència conjunta. És: debat i votació de la Proposició no de Llei sobre els Drets de la Infància, presentada, el punt número dos, per Convergència i Unió i el punt número tres presentat pel Grup Socialista. Per tant, passaríem ara a aquest debat. *(Pausa.)*

**Proposicions no de Llei sobre els Drets de la Infància
i sobre la Modificació de la Resolució 37/I del Parlament
de Catalunya, sobre els Drets de la Infància**

Aleshores, per fer la defensa conjunta d'aquestes dues, però, la defensa i la contrarèplica corresponent a aquestes proposicions no de llei, començarem per l'esmena número 1. *(Pausa.)* Donarem primer, per ordre, la proposta de Convergència i després passaríem a la Socialista, que és tal com correspon en l'ordre del dia. Hi ha l'esmena número 1, que és del Grup Socialista, que si volguessin...

La Sra. BARENYS: Senyor President, és que hi ha un text transaccional que deu haver arribat a la Mesa, eh?

El Sr. PRESIDENT: Perdoni, senyora; és que aquest President és una mica obtús en alguns moments i voldria aclarir-se ell, primer... *(Pausa.)*

Assessorat com correspon, en cas de dubte, dono la paraula a la Diputada de Convergència i Unió, senyora Rosa Bruguera.

La Sra. BRUGUERA: Moltes gràcies, senyor President. Com ha pogut veure, hem pogut arribar a un text transaccional després de les moltes esmenes que tant el Grup Socialista havia presentat a la nostra Proposició i nosaltres havíem presentat en la seva. Per tant, crec que val la pena parlar una mica..., fer una mica d'història del què ha passat amb aquesta Resolució.

Ja l'any 1981, l'extingida Direcció General de Protecció i Tutela de Menors va encarregar a cinc persones de reconegut prestigi entre el món de la infància de preparar un document que servís de base per fer una declaració de principis que va ser assumida per tots els grups d'aquesta Cambra i que després d'un debat, el debat i la votació, va ser aprovat el 10 de desembre de l'any 1981.

La Resolució 37/I, per tant, des d'aquella data, ha estat el punt de referència obligat en totes les actuacions...

El Sr. PRESIDENT: Senyora Diputada, li demano de moment que pari i que tothom s'assegui, com correspon, al seu lloc i demanaria als senyors diputats i a les senyores diputades silenci.

Moltes gràcies. Té la paraula.

La Sra. BRUGUERA: Deia, doncs, que la Resolució 37/I del nostre Parlament havia estat un punt de referència obligat en totes les lleis, en totes les normatives, en tots els decrets i en totes les actuacions que havia fet la Generalitat de Catalunya referents als infants. Ara estat, amb motiu de l'aprovació per les Nacions Unides de la Convenció Internacional dels Infants, que ha calgut incorporar-hi aquells punts que nosaltres no havíem contemplat en la nostra resolució i, per tant, ha estat aquest l'esperit amb el qual nosaltres hem arribat a la necessitat que havíem de fer aquesta modificació.

Per una banda, hem pogut incorporar alguns punts que en aquella resolució i en els debats havien quedat una mica al marge, no sabem per què. Un d'aquests punts és el segon, en què diem que tots els infants han de ser tractats igual per la Llei.

Un altre és en el punt tretzè, en què diem que l'educació s'ha d'orientar vers la seva formació permanent. És a dir, el que han volgut és reafirmar els drets dels infants que creixen en sectors de població amb menys possibilitats a posar-se al dia, a estar dia a dia i a tenir les mateixes possibilitats que qualsevol altre infant en el món d'avui, que és un món molt competitiu.

Però hauríem de parlar, també, de quins són els punts nous que hem incorporat, els punts que són realment conseqüència de la Convenció Internacional dels Drets de l'Infant. Aquest és un punt, per sobre de tots, que cal que destaquem, que és el de l'interès superior de l'infant. Aquest és un punt nou que estava ja en l'esperit de la resolució, però, en canvi, no estava en la lletra, no estava... Per tant, aquest és un dels punts principals.

Hi ha també el reconeixement de drets civils i polítics en funció de la capacitat de l'infant. És a dir, l'infant va assolint els drets que pot exercir; mica en mica va assolint la majoria d'edat. Aquesta progressivitat és un fet nou que també s'hi ha incorporat. Es reconeix que hi ha la primera i indefugible responsabilitat dels pares en la criança i el desenvolupament de l'infant, que el seu benestar va íntimament relacionat amb el de la seva família. Així mateix, es contempla el dret de l'infant a mantenir contacte amb el seu pare i la seva mare, en cas que estigui separat d'un d'ells o d'ambdós.

En aquesta Resolució incorporem també el dret a la salut i el dret al lleure, a l'oci. També recull la necessitat de donar a conèixer els drets de l'infant, tant als mateixos infants com als adults com a garantia del seu compliment.

Crec que era important fer ressaltar només els punts nous per tal de deixar palès que la Resolució, que va aprovar aquest Parlament el 10 de desembre del 81, ja era molt completa i responia a un esperit social dels més avançats del moment. La sensibilitat del nostre Parlament en aquell moment ve ratificada amb l'acte d'avui, en què després de la signatura de la convenció per part del Govern central, el primer Parlament a nivell de tot de l'Estat i un dels primers d'Europa que recull els principis de la Convenció en una resolució és el Parlament de Catalunya.

Voldria acabar amb una frase de Martin Luther King, quan en el seu llibre *La força d'estimar* diu: «Les esperances de la nostra infantesa i les promeses dels anys adults són simfonies inacabades.» Jo voldria que aquesta resolució i tota l'actuació

del nostre Parlament servís per aconseguir fer un món millor per als infants d'avui i per als de demà.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Diputada. Té la paraula la senyora Rosa Barenys.

La Sra. BARENYS: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, com acaba d'esmentar la Diputada Rosa Bruguera, aquesta Proposició no de Llei té com a objectiu recollir les propostes de la Convenció dels Drets dels Infants a les Nacions Unides i ampliar, com molt bé ja ha dit, la Resolució 37/I del Parlament de Catalunya sobre els Drets de la Infància. La Resolució 37/I recollia l'esperit de la Declaració de les Nacions Unides del 1959, que desenvolupava el caràcter social dels drets dels infants, la Convenció, com també ha dit la Diputada Bruguera, ha anat més enllà i, a més a més, dels drets socials recull també els drets polítics, econòmics i culturals dels infants.

Amb la ratificació de la convenció per part de la majoria de països que conformen les Nacions Unides, s'està afirmant, a nivell internacional, que els infants tenen drets, que s'han de protegir, defensar i desenvolupar. La ratificació té un caràcter d'obligatorietat per als estats membres; no és, com era l'anterior declaració dels drets dels infants, un simple principi general.

D'aquí la importància que el Parlament de Catalunya, mitjançant l'aprovació d'aquestes dues proposicions no de llei, transformades en futura resolució, també «ratifiqui» —entre cometes i valgui la paraula— la voluntat d'avançar en la defensa i el desenvolupament dels drets polítics, socials, culturals i econòmics dels infants. Aquest és el sentit per al Grup parlamentari Socialista d'aquesta proposta, i també la de la subsegüent votació a què es procedirà.

Voldria manifestar, a la vegada, com també ha dit la Diputada que m'ha precedit en l'ús de la paraula, la voluntat d'entesa amb el Grup majoritari de la Cambra, i espero que també amb tots els altres grups per aprovar aquest text i avançar en nous compromisos i objectius, dintre d'una manera senzilla avançar en una militància política activa vers la defensa dels drets dels infants.

També voldria fer ressaltar alguns dels aspectes d'aquesta Resolució, de la qual presentem a votació el text: «La protecció de la infància s'ha de basar en l'interès superior de l'infant. Això vol dir que aquest ha de tenir dret a formar-se un judici propi, exercir els drets civils i polítics sense més limitacions legals que les necessàries per protegir les llibertats fonamentals dels altres.

La política vers l'infant suposa la defensa i el desenvolupament dels drets que, per naturalesa, li corresponen; aquest és un deure dels pares i també de la societat. L'infant té dret a viure amb els seus pares, excepte si la separació és necessària, donat que en aquest cas té dret a mantenir contacte amb tots dos.»

També s'ha de ressaltar d'aquesta proposta que «s'ha de partir de la corresponsabilitat del pare i de la mare en la criança i el desenvolupament de l'infant.» També «la necessària protecció per part dels estats membres davant les formes de negligència i explotació, és a dir, droga, exploració sexual, pornografia, etcètera. El dret a l'educació permanent, el respecte a la identitat cultural, a la igualtat entre els sexes, a la llengua, al medi ambient» —crec que aquest és un aspecte important a fer ressaltar— i també «els valors culturals d'altres països; el dret al millor nivell de salut possible, al descans i al lleure.»

També es fa una atenció especial a l'infant menysvalgut físicament, psíquicament o sensorialment, i també al dret a què tot

infant declarat culpable s'ha de beneficiar de garanties jurídiques i a l'aplicació de mesures alternatives pedagògiques i no repressores.

Senyores i senyors diputats, «els nens són innocents, vulnerables i dependents; també són curiosos, actius i estan plens d'esperances. La infància ha de ser una època d'alegria, de pau, de jocs, d'aprenentatges i creixement; el seu futur s'ha de forjar amb esperit d'harmonia i cooperació. A mesura que els infants maduren haurien d'anar ampliant les seves perspectives i adquirint noves experiències. No obstant això, en la realitat, la infància de molts nens i nenes és molt diferent de la descrita. Dia rere dia innumbrables nens de tot el món es veuen exposats a perills que dificulten el seu creixement i desenvolupament; dia rere dia milions de nens són víctimes de la pobresa, les crisis econòmiques, la fam i la falta de la llar. Cada dia moren 40.000 nens per mal nodriment i diverses malalties, entre elles la SIDA i la droga.»

Aquestes paraules, senyores i senyors diputats, no són meves, sinó que formen part de la Declaració Mundial sobre la Supervivència, la Protecció i el Desenvolupament del Nen, que a partir de la Convenció de les Nacions Unides s'han proposat un pla d'actuació per al decenni del 1990. «Aquests problemes» —diuen—, «com a dirigents polítics, els hem d'atendre, els hem d'abordar.»

Nosaltres també hem de dir que com a responsables del Govern d'aquest país ho hem d'afrontar, perquè aquests són problemes característics, també, de la nostra cultura i de la nostra societat: nens maltractats, nens mal nodrits, nens víctimes d'explotació i abús, nens víctimes del consumisme, nens impeditos, amb dificultats per a la integració, nens analfabets. Aquest també és part del nostre panorama social, econòmic i polític.

La Resolució que aprovarem no ha de ser, doncs, una declaració d'intencions, sinó que ha de ser la proposta marc per a les nostres actuacions de govern, tant pel que fa referència a la responsabilitat legislativa com a la responsabilitat executiva.

És per aquest motiu —i d'aquesta qüestió n'hem parlat ja amb el Grup de la majoria— que proposarem tot seguit que el Parlament de Catalunya creï una comissió de caràcter permanent, de legislatura, d'impuls i seguiment de les polítiques per a la infància en el marc de les mesures complementàries que proposa el pla d'actuació per al decenni de 1990.

Només per acabar, voldria, senyores i senyors diputats, que quedés constància en el *Diari de Sessions* d'un conjunt d'entitats que han col·laborat inicialment amb el Grup Socialista, mitjançant propostes a aquesta iniciativa, voldria anomenar-les: la Comissió de la Infància de Justícia i Pau, el Col·legi de Diplomats en Treball Social, l'UNICEF, el Col·legi d'Advocats, la Coordinadora Catalana al Servei de l'Infant, el centre UNESCO de Catalunya. A totes elles els hem de donar les gràcies en nom del Parlament de Catalunya. Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Diputada. Ara correspon la paraula, per la seva condició d'esmenant i del Grup Mixt, al Diputat senyor Armand Ródenas.

El Sr. RÓDENAS: Sí, gràcies, senyor President. Si em permet l'expressió, és que estic una mica com el Julio Salinas, fora de joc, perquè realment aquest tema, aquesta qüestió ja ve de temps enrere, i recordo que en el seu moment el Grup Socialista va fer la primera proposició no de llei, nosaltres la vam esmenar, després es va retirar en virtut d'una possibilitat de transacció que al final no va arribar fins avui, que ens assabentem que existeix aquesta transacció.

Òbviament, després, el Grup de la majoria va fer la seva Proposició no de Llei i nosaltres vam fer unes esmenes que comentaré molt breument en el sentit que seria bo per als infants en general donar o marcar, fixar l'edat concreta respecte a dues coses: una, respecte a la possibilitat de mostrar o exposar el seu parer en aquestes qüestions que deien les diputades que m'han precedit en l'ús de la paraula, quan realment existeix una forçosa separació, normalment judicial, i aquí on es parla genèricament, però a mi m'agradaria que es fixés una edat —els dotze anys, concretament— que seria vàlidament perquè el nen pogués expressar la seva opinió respecte amb qui vol estar. I un altre, molt més greu i que no es té en compte realment en tota aquesta transacció, que per altra banda és bastant correcta, és l'edat penal. L'edat penal en aquest país marca molt els nens. Nosaltres tenim aquí una important diferència entre el que representa l'edat civil dels divuit anys, reconeguda constitucionalment, i l'edat penal que es rebaixa als setze anys.

Jo exactament encara no sé per què, i crec que seria molt més adient fixar l'edat penal a la mateixa edat que l'edat civil o políticament civil. Llavors, nosaltres hem fet..., i quan vam fer les primeres esmenes crec que aquí posàvem l'accent de forma prioritària, però això no serà inconvenient per tenir un grau de consens important i votar les... O sigui, retiraria realment les esmenes en aquest moment i votarem a favor de la proposta.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Diputat. Li correspon ara parlar al representant de l'Agrupació parlamentària del CDS, l'Illustre Diputat senyor Latorre.

El Sr. LATORRE: Sí, gràcies, senyor President. Coincidim pràcticament i de l'esperit de les nostres esmenes ja cal deduir-ho, dic que coincidim amb l'esperit de les dues proposicions que s'han sotmès a la nostra consideració. Les set esmenes que nosaltres hem presentat són totes elles d'addició de criteris com possibilitar el desenvolupament dels infants a través de la família; fomentar condicions adients en les famílies, en els àmbits socials, morals i espirituals; o bé inculcar el respecte als valors ètics, als valors morals i als valors fonamentals d'una societat pluralista i solidària, així com d'altres.

Nosaltres, jo crec que totes aquestes esmenes que hem presentat, i que no insistiré en la seva defensa, intenten —i crec que ho aconsegueixen— millorar el text de les propostes que es sotmeten a les nostres consideracions i, si fos el cas, doncs, que no són d'acceptació, nosaltres votaríem igualment en sentit favorable les dues propostes de resolució. Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Diputat. Té la paraula el senyor Jaume Nualart pel Grup parlamentari del...

El Sr. NUALART: Gràcies, senyor President. El Grup d'Iniciativa votarà favorablement la Proposició presentada pel Grup de la majoria i el Grup Socialista. Nosaltres entenem, com ha dit la Diputada Rosa Barenys, que és bo que aquest Parlament ratifiqui el conveni dels drets dels infants.

Nosaltres esperem que això no sigui només una declaració d'intencions, sinó que, a mesura que anem legislant en aquest Parlament, pensem en aquests drets que aprovarem avui amb aquesta declaració de principis sobre els drets dels infants, i, a més, també que hi hagi una denúncia dels maltractaments que encara hi ha a la nostra societat. Fa poc que rebem un llibre, crec que tots els diputats, amb la situació real que existia a casa nostra. Crec que això ens ha de fer pensar que això no quedi només en una declaració i que, evidentment, hi hagi una «persecució», entre cometes, per a tots aquells maltractaments que pateixen els nostres infants.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Diputat. Correspon ara a ambdues ponents indicar el text i les esmenes que són acceptades.

La Sra. BRUGUERA: És que les esmenes crec que s'han retirat, per una banda, i crec que hi ha un error en les esmenes que deia el senyor Latorre, en el sentit que són esmenes presentades al primer text, que es va retirar, no pas a l'actual. A l'actual jo diria que no n'hi ha cap més, eh?

Bé, quant al text transaccional només hi ha dues diferències, que és en el punt número 5...

El Sr. PRESIDENT: Que és en el...?

La Sra. BRUGUERA: En el punt número 5, en lloc de dir «amb identitat pròpia», deixaríem, tal com deiem abans, «amb existència pròpia».

El Sr. PRESIDENT: Pot tornar-ho a repetir, senyora Diputada?

La Sra. BRUGUERA: O sigui, al punt número 5...

El Sr. PRESIDENT: Sí?

La Sra. BRUGUERA: ...no acceptem l'adequació, la normativa lingüística..., no acceptem «identitat pròpia», sinó que deixaríem «existència pròpia», tal com deiem abans.

El Sr. PRESIDENT: Com a proposta conjunta, eh?

La Sra. BRUGUERA: I en el punt número 10 passa el mateix: en lloc de tenir una «vida social normal», deixaríem també «que facilitin la seva normalització social». Tota la resta, tal com es diu en les modificacions.

El Sr. PRESIDENT: Aleshores, si els sembla, podríem sotmetre a votació el conjunt d'aquest text amb aquestes dues variants incorporades, ja esmentades per la ponent senyora Rosa Bruguera.

Senyores diputades i senyors diputats que estan d'acord amb el text presentat, que aixequin el braç?

Senyores diputades i senyors diputats que estiguin en contra?

Senyores diputades i senyors diputats que s'abstinguin.

Aquest text ha estat aprovat per la unanimitat dels presents.

Moltes gràcies.

(El debat dels punts segon i tercer de l'ordre del dia fineix a dos quarts de cinc de la tarda.)